

Error excludit consensum,
cap. 1. num. 15.

Ex hæredatio sumitur à Di-
vo Augustino in c. quicū-
que 27. *quest. 4.* pro ex hæ-
redatione totius successio-
nis, *cap. 6. num. 34.*

Ex hæredatio filij præsumi-
tur facta ad instigationem
novercæ, *cap. 21. num. 147.*

Expressio implicita non suf-
ficit quando explicita re-
quiritur pro forma, *cap. 18.*
num. 4.

F

Faciens actum in dubio
censetur illum facere se-
cundum sui naturam, *cap.*
13. num. 10.

Facere qui tenetur voce, &
manu propria non potest
id per alium explicare,
cap. 10. num. 7.

Factum non dicitur si restet
aliquid faciendum, *cap. 1.*
num. 13.

Factum testamenti probatur
duobus testibus, solemniter
factum septem, *cap. 22.*
num. 15.

Falsitas

Fatuus reputatur qui fatua
loquitur, & prudens qui
prudenter loquitur, *cap.*
21. num. 95.

Favor piæ causæ, & favor li-
berorum æquiparantur,
cap. 6. num. 20.

Favor liberorum maior est
quam favor piæ causæ ex
sententia Divi Augustini,
& non solū respectu legiti-
mæ, sed etiam respectu to-
tius hæreditatis, *cap. 6. nu.*
21. seqq.

Fœminæ possunt esse testes
in testamento inter libe-
ros, *cap. 7. num. 19.* & in co-
dicillo *num. 22.* Fœmina
testis esse potest in testa-
mento sustinendo propter
perfectionem voluntatis,
& superveniens impedi-
mentum, *cap. 23. num. 21.*

Fideicommissum non indu-
citur ex eo, quod testator
voluerit, nisi voluntas trā-
sierit in dispositionem, c.
10. num. 18. Fideicommis-
sum constitutum dicitur
ex eo, quod quis dicat, vo-
lo bona mea mancant in
familia, *cap. 17. num. 10.* Fi-
deicommissa universalia nu-
m. *relinqui possunt. cap.*

ria, *cap. 2. nu. 1.* Forma sub-
stantialis consistit in vo-
luntate, probatoria in vo-
luntatis solemnī expres-
sione. 2. Forma in consu-
matione, & perfectione
operis consistit. 14. Et est
de genere indivisibilium.
15. Et si deficiat in mi-
mo actus corrumpit. 16.

Forma testandi ad interroga-
tionem non est iure indu-
cta, & lege quod non ca-
vetur in practica non ha-
betur, *cap. 20. num. 11.*

Fratris nominatione frater-
nitas non probatur, *cap. 16.*
num. 16.

Furoris multæ sunt species,
& diversis signis cognos-
cuntur, *cap. 21. num. 73.*

Furoris signa generalia tra-
duntur. 75.

Furiosus præsumitur testa-
tor, qui ante testamentū
ea efficit, quæ solent furio-
si facere. 74. Furiosus sem-
per præsumitur quando
constat, quod furore affe-
ctus fuit. 76. Dum furor
continuus. 77.

Furiosus præsumitur qui no-
men suum ignorat. 79. Et
qui non habet me-

82. Et qui spernit medici-
nas. 83. Et qui spuit in fa-
ciem notarij. 84. Furiosus
non potest dici qui actus
aliquos facit ut in sanus,
& alios non. 86. Furiosus
an sit actus arbitrio iudi-
cis relinquatur, 102.

G

Glossa in l. iubemus, C. de
testamentis multis am-
pliationibus, & limita-
tionibus exornatur, c. 21.

Glossa in l. si quis ad declinan-
da, C. de Episcop. & Cleric. re-
probatur, *cap. 6. num. 33.*

Gravare non possum quem
non honoro, *cap. 17. nu. 26.*

H

Hæres scriptus in testa-
mento non solemniter
potest in foro conscientie
hæreditatem retinere, *cap.*
2. num. 35. Hæres ab intesta-
to tenetur dimittere hære-
ditatem hæredi scripto in-
minus solemniter.

I N D E X.

legatarius rem sibi lega-
tam potest retinere. 41. &
42. Hæres cum adit here-
ditatem videtur quasi cõ-
tra heres. 50. Hæres si cer-
tus sit voluntate defuncti
aliunde quam ex testamẽ
to non solemnĩ, relicta in
illo in foro animę tenetur
præstare. 55.

Hæres potest compelli iura-
re an sciat fuisse testatoris
voluntatem, quæ in testa-
mento minus solemnĩ cõ-
stituentur, & ex sua confes-
sione damnari ad restituẽ-
dum. 59. Hæres ex testa-
mento nuncupativo potest
facere illud ad scripturam
reduci, & publicari, cap. 4.
num. 24.

Hæredes intelliguntur pro-
priè primi gradus non se-
cundi, cap. 10. num. 9.

Hæredem quocumque mo-
do sufficit nominare dum
certitudinaliter de corpo-
re ipsius constet, cap. 18. n.
18. Hæredis nomẽ propria
voce testator exprimere
debet, cap. 20. num. 4.

Hæreditas relicta Ecclesie
non est con-

Falsitas

tit. 4. lib. 5. Recop. c. 9. n. 63.
Hostili loco testantes privi-
legio militari potiuntur,
cap. 22. num. 37.
Hugo celsus refertur circa, l.
tit. 3. part. 6. Cui vrba
aliqua addidit, cap. 3. n. 18.

I

Iactare suum nemo præ-
sumitur, cap. 2. num. 51.
Ia volens in l. si quis cum testa-
mentum, ff. de testamentis, de
secundis hæredibus men-
tionem faciens, de quibus
hæredibus intelligendus
sit de hæredibus primi
gradus an de substitutis,
cap. 10. num. 7. & seq.

Identitatis scripturæ consta-
re debet vt sustineatur vt
nuncupativum testamen-
tum quando testator tra-
didit scripturam notario
coram testibus dicens esse
suum testamentum, c. 15.
num. 26.

Identitas scripturæ relatæ
constare debet per claras
probationes, cap. 18. num.
25.

Claritas constat quando à

I N D E X.

Et quando duobus testi-
bus est subscripta vel sig-
nata, & testes chartam in
iudicio recognoscunt, 27.

Et quando legitimis con-
iecturis demonstratur, 28.
Imaginatio quod testator ita
voluerit, & ita senserit ni-
hil prodest, cap. 10. num. 16.

Immola testamenti perfectio-
nem duplicem tantum
constituit ratione volun-
tatis, & ratione solemnita-
tis, cap. 1. num. 27. Et hæc
divisio communiter re-
cepta est, 28.

Imperfecta dispositio valet
quando factio venientium
ab in testamento impedita fuit
perfectio testamenti, cap.
5. num. 26.

Imperfecta vt dicatur volũ-
tas in actu testandi con-
stare debet testatorem
velle aliquid proferre, &
non potuisse ob impedi-
mentum, cap. 19. num. 21.

Imperfecta voluntas dicitur
quando post aliqua dispo-
sita subiecit testator ver-
bum dispositivum cum
ditione repetitiva item
volo vel hoc amplius vo-
lo, & obmutur, &

stantis non solum si testa-
tor condiciones adscribe-
re voluit circa hæredis in-
stitutionem, sed etiam si
alijs rebus iam dispositis
conditiones aut qualita-
tes adijcere decrevit, &
non potuit, cap. 11. num. 11.
Imperfectio voluntatis est de-
fectus illius, cap. 6. num. 31.
Imperfectum dicitur quod
nondum absolutum est,
cap. 5. num. 13.

Imperfectum non præsumi-
tur testamentum ex defe-
ctu clausulæ conclusivæ
actum coram me, & testi-
bus, cap. 9. num. 44.

Imperfectum probatur testa-
mentum quando ex tenore
illius constat testatorem
dispositionem non habui-
se vt completam, 45.

Impubes non potest esse te-
stis in testamento, cap. 23.
num. 22. sup. enoibros

In arbitrium tertij commit-
ti potest electio alicuius
incerti de certis, cap. 20.
num. 29. sup. omnibus

Incisione linorum causa fa-
ciendi alius testamen-
tum quod

I N D E X.

completæ fuerint, & pos-
sint valere ad usum desti-
natum à præcedente volū-
tate, cap. 10. num. 2.

Individuum ratione unitatis
formæ resultat quando
plura separabilia coniun-
guntur ad vnam volunta-
tem sub vna forma expli-
candam, cap. 12. num. 17.

Indubio notarius à testatore
vocatus intelligitur, cap.
21. num. 23.

Inopia testium præsumitur
in dubio, & quando con-
trarium, cap. 22. num. 29.

Infantia concludenter proba-
ri debet, cap. 21. num. 87.

Infanti testamentum valet si
prudenter sit conditum,
cap. 21. num. 93.

Institutio hæredis est vltimū
quod poni solet in testa-
mentis, cap. 4. num. 14.

Institutio valet non adiecta
conditione quæ alia scrip-
tura testator exprimere
promissit, cap. 9. num. 8.

Institutio non annullatur licet
substitutio nulla sit, cap.
10. num. 13.

Institutio hæredis quibuscū-
que est, cap.

Falsitas

Institutio tacita colligitur
ex consequentia seu ante-
cedentia verborum, quæ
in testamento scripta con-
tinetur, cap. 17. num. 24.

Institutio hæredis nutu signi-
ficata sicut loquela, cap. 19
num. 5.

Institutio piæ causæ nutu fie-
ri valet, cap. 19. num. 10.

Institutio nutu facta de eo,
qui aliàs succedere debe-
bat, sustinetur, cap. 19. nu.
12.

Institutio hæredis iure regio
non requiritur ad testa-
menti valorem, cap. 19. nu.
14.

Institutio nutu facta valet,
quædo testator prius aper-
tè dixit, quod volebat ta-
lem hæredem instituere,
16. Et quando testamentū
prius dictatum fuit à te-
statore, *ibidem*.

Institutio facta partim ad nu-
tum, & partim per verbū
sic, valet, 18.

Institutio facta ad nutum cum
clausula codicillari, si con-
stat de voluntate, sustine-
ri valet, 19.

Institutio facta ad nutum an
valet, ut valeat in

I N D E X.

voluntatis, cap. 20. nu. 27.

Instrumentum non habet
executionem paratā quæ-
do probatur per testes,
cap. 4. num. 20.

Interpretatio ad antimoniā
inter legem quoties, 9. §.
tantūdem, ff. de hæredibus in-
stituend. cum lege si testa-
mentum, 8. C. de instit. &
substit. ex Fachineo, & fa-
bro refertur, cap. 11. num. 9.

Interrogatus testator ab ali-
quo an eum vel alium ab
eo nominatum hæredem
esse velit, si respondeat
quod sic, an valeat institu-
tio, cap. 20. num. 3.

Interrogatio facta à notario
est sine suspitione, cap. 20.
num. 21.

In testamento inscriptis ig-
norant testes quid in eo cō-
tineatur, cap. 13. num. 11.

Invitis præsumitur qui assit
actui de quo illi sequi-
tur in commodum, c. 24.
num. 17.

Iudicium possessorium ad-
piscendæ capax est iudi-
cij præambuli, cap. 4.
num. 27.

Iudicium ordinationes ante-
quam in mundum redierit

Iuramentum Sacramentum
appellatur, cap. 1. num. 39.

Iuramentum habet virtutē
clausulæ omni meliori
modo, cap. 15. num. 5.

L

Lectio, & publicatio est
de substantia testamē-
ti, cap. 14. num. 3. Et est de
substantia instrumenti pu-
blici seu scripturæ, 4.

Lectio testamenti, & pu-
blicatione illius coram te-
stibus deficiente, testamē-
tum imperfectum ratione
voluntatis est secundum
opinionem multorum
qui referuntur, 1. & 2.

Lectio, & publicationis
defectus in testamento est
defectus solemnitatis non
voluntatis supplendus ex
impedimento supervenie-
ti, 7.

Lectio, & publicatio non est
necessaria in testamento
interliberos, & ad pias
causas.

Lectio, & approbatio testa-
menti necessaria